

אורי ומדי - מחר עלי לדבר על משרד רוה"מ.
 הם הוסיפו לי חומר על המדע. גם הגושו
 הצעות על שלוש ועדות: לקבוע מדליה לזכר
 2.500 שנה להצהרת כורש, ועדה לקביעת מדליה
 לזכר 20 שנה לגיטו ורשו ומדליה לזכר ראשונים.

9.30 - היועץ המשפטי חוב יוסף. בן זאב הזכירני
 שהיה אצלי ברמת-גן בענין המשפט של פרידמן
 ילין ושמולביץ. העירותי ליועץ ולסר המשפטים
 שעליהם לעיין בחוק בטחון המדינה לאור פסק
 הדין של משפט אהרון כהן.

9.45 - על ענין זרחין לחת לו חצי מיליון ל"י
 לבחון האמצעי שלו. לדעתי הדבר מוטל בספק,
 בלי ניסוי לא נוכל להגיד שהדבר לא יתכן, ואם
 ההמצאה היא אפקסיבית - יפתור אחת הבעיות החיוניות
 של ישראל. כדאי לסכן, לדעתי, חצי מיליון.
 לאשכול יש חוות-דעת של מומחים אמריקנים,
 המבטלים המצאת זרחין. בין המבטלים גם ספורן.
 ואעפ"כ - יש לנסות לדעתי.

שנער : החלק השלישי, החצי של התשלום השני 24.3 מיליון דולר נמסר ב-11.2.63. קיבלנו עד היום 73 מיליון דולר (בסכום עגול) זהו ב-13,5 חדשים (התשלום הראשון קיבלנו ב-21.12.61) - אם "הזקן" ימות מחר - התשלומין ימשכו ? - כן, מה שהם צריכים לתת לנו במאי (25 מ.ד.) כבר נכנס לחקציב הממלכתי (בתקציב: עזרה לפיתוח) לא נזכר שם ישראל. הסודיות לפי דבריהם - וזוהי גם דעת שנער - שלא יבואו אחרים לדרוש גם הם. לסוריה הם נותנים באמצעות הבנק העולמי. חנאי שהסורים יעסיקו 100 אלף פליטים בעבודת הסכר. הם גם הודיעו לסוריה שיוסיפו לתת עזרה לישראל לפיתוח (כה) אמר חבר הפרלמנט הגרמני - אלטמאיר - לשנער, לאחר שיחת השר הגרמני סיים המו"מ עם סוריה. רק ישראל מקבלת המלווה בלי כל חנאי נוסף. עכשיו יש שר אוצר חדש - דהלגרין, והוא חתם על התשלום האחרון שקיבלנו בפברואר. - במהן הנשק חנם היה היוזם שטרוס, אבל המכריע היה הזקן. הסכום הוא 60 מ.ד., מזה 100 מיליון מרק במזומנים (כלומר קניות מארצות אחרות).

ביום הולדת הזקן אמר לשנער שרוצה לדבר אתו, והטיל על גלובקה לדבר אתו, כי מנוי וגמור אתם להציע לנו יחסים דיפלומטיים, ולא לקחת בחשבון התנגדות ערביה, זה היום יום אחרי ניתוק היחסים עם קובה, ומפני זה אמר לו ג. שיש לחכות עוד קצת. ביום ששי לפני שבוע (כלומר לפני השעה ימים) ראה שנער את גלובקה. ג. הראה לו העתק מכתב של הזקן אל שר'ודר (שר החוץ החדש ואחד היורשים). הוא כותב לו: החלטנו על יחסים דיפלומטיים עם ישראל, יש להודיע - לא לשאול - לנאצר, הערבים חלויים בנו, ולא אנו בהם. ב.ג. הצהיר שאם אנו נציע - הוא יהיה בעד.

והזקן מבקש משרוודר להתכונן לכך בחור החופשה (שרוודר יצא לחפש לשלושה שבועות), ג. הסביר למה שלח איגרת לחופשה שלו - כדי שלא יהיה מוקף יועצי המשרד. ג. הוסיף שהם יציעו, רק אם יהיו בטוחים שאנחנו נקבל זאת.

ג. שאל מה דעת שנער, אם נסכים. שנער ענה: ודאי יהיה וויכוח בכנסת, אבל לדעתו של שנער יהיו בין 70-80 בעד. ג. ביקש שישמור זאת בסוד וימסור רק לו. שנער רוצה למסור גם לגולדה מחר. כששנער ישוב לגרמניה - יספרו בדבר.

ואשר למצבו של א. הוא בריא, אולם ! הזקן הכריז שבסתיו 1963 יעזוב. ג. אמר לשנער שאמנם הפעם יעזוב, כי ההתנגדות במפלגתו הולכת וגדלה, כי חוששים לאבד הבחירות (בשנת 1965). שנער שאל: אם ידרשו ממנו - לא ישאר ? ג. ענה: יתכן. ארהרד (שר

הכלכלה) נחשב ליורש. עכשיו ארהרד קלקל לעצמו (הוא עשה קנוניה עם ה-ס.ד. להצביע נגד הזקן אם ה-ס.ד. יציעו אי-אמון ורצה לצרף גם הליברלים להצבעה זו. דבר זה נחגלה על-ידי כך נוצרה קבוצה שרצתה לשכנע את א. שישאר. המפלגה של א. החליטה שארהרד יורד

כיורש. יש רק 4 מועמדים: ברנסנו, גרסטנמאיר, קרונה ושרדר

(החוץ הנוכחי). א. יעשה הכל שהיורש יהיה קרונה, לפי דברי ג. מקודם,

מן שארהרד לא נפסל - הארבעה לא רצו, עכשיו הם רוצים. ליבקס - הנשיא -

ו זכות לפסול מועמד לראש הממשלה, ולדעת ג. יסכים ליבקה לקרונה, אבל

טבור שגרסטנמאיר יהיה היורש (גם ליבקה וגם גרסטנמאיר הם פרוסטטנטיס)

נטאיר ביקר לפני זמן לא רב בארץ ושוחח אתי.

די-גול מחכה לשנת 1969 - כשיגמר חוזה נאטו ויהיה צורך לחדשו

ה שנה הוא רוצה להגיע לאירופה מאוחדת בהנהגת צרפת. א. הולך אחו.

ומרים שיש הסכם חשאי בין א. ובין די-גול: הוא נותן לדי-גול כסף

ן גרעיני.

ב-18 במרס א. יוצא לנו באיסליה (בַּקְדֶּנְבִּיא) כשנער ראה אותו
י ימים אחדים ביקש א. לדרוש בשלומי ואמר לו שמיום 18 במרס עד
באפריל יהיה בחופש. לשנער נראה שטוב שאבקר אותו יום אחד דווקא
ני שאין לנו עכשיו לדרוש ממנו.